

Maria de la Pau Janer torna sobre els mites del feminisme i la sexualitat JUANMA RAMOS

Mil i una raons femenines

Maria de la Pau Janer ha trencat un silenci literari de sis anys amb la novel·la *Quan siguis lliure*, un relat de prop de 500 pàgines, que té l'origen en un harem de Bagdad i un desenllaç a la Barcelona dels barris senyorial. Una obra en què l'escriptora mallorquina explora el poder dels sentiments en el joc de la seducció amorosa i el de la paraula com a eina bàsica de l'alliberament femení.

Un relat que camina entre Orient i Occident i té com a protagonista una intrèpida dona, n'Aroa, que va néixer i viure la seva infància en un harem de Bagdad i acaba interna en una presó barcelonina, després de viure un amor desventurat i submís en un bordell elegant de Pedralbes. Allà coincidirà amb Rebecca, Milena, Iazar i Poneigú, quatre noies arribades a Barcelona a la recerca d'una vida millor i que es troben atrapades pels

paranys de les màfies del sexe. Seran els savis consells i contes d'amor i desamor que va rebre n'Aroa de la seva àvia en la infància als palaus de Bagdad el fil conductor del relat que s'emmiralla en la sapiència dels contes i llegendes orientals. Però un misteriós camafeu, transmès de generació en generació, serà el talismà que assenyalara el camí per aconseguir la dignitat perduda.

Quan siguis lliure alterna dos relats paral·lels totalment diferenciats. Per una banda, narra fil per randa la vida de n'Aroa en el món actual des del seu naixement en l'harem fins al seu empresonament i, per l'altra, acara les seves vivències en una història paral·lela inspirada en *Les mil i una nits*. Un conjunt de contes que conformen una història totalment diferenciada, amb un ritme i prosa lenta, melodiosa i poètica que ajuda a comprendre l'entrellat del conjunt narratiu, d'una gran càrrega sensual i sensitiva. El poder dels sentits és bàsic per incrementar el desig i l'atracció femenina en el joc de l'amor, especialment si t'hi va la vida, però la força de la paraula és capaç de tòrcer els instints més sanguinaris i d'abastar els somnis més utòpics.

Novel·la de maduresa, molt treballada, i pont entre dues cultures que s'abracen per aconseguir una plena emancipació femenina. En alguns moments resulta massa feixuga, especialment per la reiteració de les escenes de preparacions de seducció excessivament edulcorades i sense gaire sorpresa argumental. I és exagerada la contraposició contínua de la bondat femenina amb la maldat masculina.

En resum, una bona novel·la de lectura agradable amb mil i una raons femenines en la lluita global per aconseguir la igualtat de gènere. *

QUAN SIGUIS LLIURE
Maria de la Pau Janer

Editorial: Columna
Barcelona 2015
Pàgines: 480
Preu: 21 euros

Tres hipocondríacs en una barca

Encara que *The Guardian* la consideri una de les cent millors novel·les de tots els temps o que la revista *Esquire* la col·loqui entre les tres més divertides de la història de la literatura, *Tres homes en una barca* (per no parlar del gos) pretenia ser una guia de viatges per als turistes fluvials de finals del segle XIX. Un relat sobre les peripècies de tres amics hipocondríacs i excèntrics (sense oblidar un gos més assenyat que tots tres junts) que busquen trobar la pau espiritual i practicar una vida sana navegant en barca pel Tàmesi, entre Kingston i Oxford.

Narrada en primera persona i inspirada en el recorregut que l'autor, Jerome K. Jerome, va fer amb la seva dona durant el viatge de noces, aquesta obra lleugera –maltractada per la crítica victoriana– es va convertir en un clàssic de l'humor gràcies a un sentit del ritme modern i un to hilarant que retrata les manies i debilitats de la burgesia. Sens dubte aquest va ser el seu gran èxit i fins i tot se'n va fer una versió al cinema de Ken

TRES HOMES EN UNA BARCA (PER NO PARLAR DEL GOS)
Jerome K. Jerome

Traducció:
Josep Marco
Editorial:
Blackie Books
Pàgines: 237
Preu: 15 euros

Annakin el 1956. Precursor d'altres noms de la literatura còmica britànica (Waugh, Sharpe, Gerald Durrell, Chris Stewart...), Jerome encadena gags d'un humor blanc allunyat de la sàtira que il·luminen els diàlegs i que, tot i el pas del temps, avui encara funcionen. Més iròniques són les anàlisis del protagonista, un drogo encantador que disserta sobre el temps, la cuina, la pesca... Hi ha res més britànic? *